

ماله کشی این چنینی از طرف چین

در این راستا با چندین نفر درباره همین موضوع مصاحبه می کنیم.
چی شد که ناگهان این قدر توی سیاست چرخیدین که خوردین به عربستان؟
 شعی، رئیس جمهور چین: خدا به سر شاهده من اصلا در حدی نیستیم که بخوام از این حرفا بزنم. اصلا به اسم من یه نگاه بکنین: «شی». من حتی خودم رو در زمره انسان ها هم حساب نکردم. کجای دنیا به رئیس جمهور این قدر متواضعه و خودش رو در این سطح پایین می آره؟ بعد ششم برای چی این قدر جدی گرفتین؟ با ما چینیا چشمامون باد و میوه آب باریکه بیشتر نمی بینیم. برای همین هم اون بندمر بوط به جزایر سه گانه ایران روندیدم. به تسه تونگ پسرم قسم. از همین جا هم از مردم وطن پرست ایران عذر خواهی می کنم و قول می دم دیگه از این امضاها نکنم.

هدفتون از این بیانیه چی بود؟
 این رو امضا کردم که این عرب باد لشون خوش باشه و از این به بعد جنسای بنجلمون رومی فرستیم برای اونا. بد کردیم؟ حالا بیا و خوسی کن. قدر نمی دونین که یه عمر این کالاهای مارو استفاده کردین، خبری دیدین؟ ندیدین دیگه. کم کم می خوایم بفرستیم اون ور.

یعنی هیچ خصومتی با ایران نداشتید؟
 حالا که صحبتش شد، یه کم داشتیم دیگه. دولت قبلی تون به جوری بی محلی می کرد، انگار اینکه جنسامون خوب نبوده، تقصیر ماست. درسته، تقصیر ماست. ولی دیگه اون قدر هم باهامون سرد نباش شیخ. شیوخ عربی رو ببین. خیالتون از این بابت راحت باشه. بین خودمون بمونه، این کار رو کردیم که کم کم آمریکابره بیرون و منطقه بیفته دست خودمون. آره بابا، چی فکر کردین؟ خب از پشت صحنه دارن می گن: «دیگه خیلی حرف زد، ما خودمون هم توقع ماله این چنینی رو نداشتیم، بیا پایین سرمون درد گرفت»، تا قرار داد بعدی شمارو به ایزد منان می سپارم.

کارگزاران: علیرضا باقری

صفحه ۵
۲۶ آذر ۱۴۰۱
شماره ۶۰

جزیره ابوموسی

اینا همه ش کار خورشونه!

محمود صادقی: درسته که من چهار سال پیش گفتم: «یکی از این جزایر رو بدیم به امارات بره تا درآمدمون گاز انبری افزایش پیدا کنه»، اما کی به کیه؟ شما که یاد تون نیست. بنابراین امروز که سفیر شون به وزارت خارجه احضار شده و نسبت به بیانیه ابراز ناخوشی شده، خیلی طلبکارانه متلک می اندازم که چه اقتداری!
یک سلبریتی: چین ویزاهم می ده؟ شرایطش چیه؟ از سیاست های کجا انتقاد کنیم، امتیاز مثبت حساب می شه؟ اینارو دایرکت کنین ممنون می شم.
راننده تاکسی: من هیچی نمی گم. از اولش هم مشخص بود اینا ایران رو به چین فروختن. حالا هم چینیا دارن درباره جزیره ها و قسمتهایی که خریدن، نظر می دن دیگه، چیز جدیدی نیست که اینا خیلی وقته همه مون رو فروختن، فقط کاش گرون فروخته باشن. اینا همه ش کار خورشونه.

هنگام دست دادن کلید یا چیز دیگری در دستتان نباشد: البته این یک مورد واقعاً درست بود. چون یک هفته پیش همان طور که ریموت دزدگیر ماشین پدرم در دستم بود، به دوستم دست دادم و همان جاریموت از دستم افتاد روی سرامیک. از آن روز به بعد از ریموت دزدگیر بیشتر از خود دزد می ترسم. چون هر ۱۰ دقیقه یک بار ریموت، خودش به صورت خودجوش قفل ماشین را باز می کند!

ولی دست حتی افکر کنم دست دادن سم بهتر باشد و حتی یی پوست کف دست منین باعث جلوگیری خانواده شما شود. بهره مخاطب لبخند کار را کردم، گفتند: ن دلک!